

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

03. Το βιβλίο των τριών (03. Tikaṇipāṭapāḷi)

3. Η τρίτη πεντηκοντάδα (3. Tatiyapaṇṣakam)

[AN3.103-352, PTS 1.259-1.299]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

03. Το βιβλίο των τριών

3. Η τρίτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για την φώτιση

1. Η ομιλία για πριν τη φώτιση

104. «Πριν ακόμα, μοναχοί, από την ανώτατη φώτιση, όταν δεν είχα ακόμα αφυπνιστεί πλήρως, όντας ακόμα Μπόντχισαττα, ήρθε αυτή η σκέψη - 'Ποια άραγε είναι η απόλαυση στον κόσμο, ποιος ο κίνδυνος, ποια η διαφυγή;' Σε μένα, μοναχοί, ήρθε αυτή η σκέψη - 'Η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τον κόσμο, αυτή είναι η απόλαυση στον κόσμο. Το ότι ο κόσμος είναι παροδικός, οδυνηρός, υποκείμενος σε μεταβολή, αυτός είναι ο κίνδυνος στον κόσμο. Όποια είναι η απομάκρυνση της θέλησης και του πάθους στον κόσμο, η εγκατάλειψη της θέλησης και του πάθους, αυτή είναι η διαφυγή από τον κόσμο.' Όσο καιρό, μοναχοί, δεν γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι του κόσμου έτσι την απόλαυση ως απόλαυση και τον κίνδυνο ως κίνδυνο και τη διαφυγή ως διαφυγή, τόσο καιρό εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Όταν όμως, μοναχοί, γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι του κόσμου έτσι την απόλαυση ως απόλαυση και τον κίνδυνο ως κίνδυνο και τη διαφυγή ως διαφυγή, τότε εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και η γνώση και η ενόραση εγέρθηκαν σε μένα - 'Ακλόνητη είναι η απελευθέρωσή μου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση'.» Πρώτο.

2. Η πρώτη ομιλία για την απόλαυση

105. «Εγώ, μοναχοί, αναζήτησα την απόλαυση του κόσμου. Όποια είναι η απόλαυση στον κόσμο, αυτήν ανακάλυψα. Όση είναι η απόλαυση στον κόσμο, με τη σοφία την έχω δει καλά. Εγώ, μοναχοί, αναζήτησα τον κίνδυνο του κόσμου. Όποιος είναι ο κίνδυνος στον κόσμο, αυτόν ανακάλυψα. Όσος είναι ο κίνδυνος στον κόσμο, με τη σοφία τον έχω δει καλά. Εγώ, μοναχοί, αναζήτησα τη διαφυγή από τον κόσμο. Όποια είναι η διαφυγή από τον κόσμο, αυτήν ανακάλυψα. Όση είναι η διαφυγή από τον κόσμο, με τη σοφία την έχω δει καλά. Όσο καιρό, μοναχοί, δεν γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι του κόσμου την απόλαυση ως απόλαυση και τον κίνδυνο ως κίνδυνο και τη διαφυγή ως διαφυγή, τόσο καιρό εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Όταν όμως, μοναχοί, γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι του κόσμου την απόλαυση ως

απόλαυση και τον κίνδυνο ως κίνδυνο και τη διαφυγή ως διαφυγή, τότε εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και η γνώση και η ενόραση εγέρθηκαν σε μένα - 'Ακλόνητη είναι η απελευθέρωσή μου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση'.» Δεύτερο.

3. Η δεύτερη ομιλία για την απόλαυση

106. «Αν, μοναχοί, δεν υπήρχε απόλαυση στον κόσμο, τα όντα δεν θα προσκολλούνταν στον κόσμο. Επειδή όμως, μοναχοί, υπάρχει απόλαυση στον κόσμο, για αυτό τα όντα προσκολλώνται στον κόσμο. Αν, μοναχοί, δεν υπήρχε κίνδυνος στον κόσμο, τα όντα δεν θα απογοητεύονταν από τον κόσμο. Επειδή όμως, μοναχοί, υπάρχει κίνδυνος στον κόσμο, για αυτό τα όντα απογοητεύονται από τον κόσμο. Αν, μοναχοί, δεν υπήρχε διαφυγή από τον κόσμο, τα όντα δεν θα διέφευγαν από τον κόσμο. Επειδή όμως, μοναχοί, υπάρχει διαφυγή από τον κόσμο, για αυτό τα όντα διαφεύγουν από τον κόσμο. Όσο καιρό, μοναχοί, τα όντα δεν γνώρισαν άμεσα όπως πραγματικά είναι του κόσμου την απόλαυση ως απόλαυση και τον κίνδυνο ως κίνδυνο και τη διαφυγή ως διαφυγή, τόσο καιρό, μοναχοί, τα όντα από τον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, από τη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν διέμεναν απελευθερωμένα, αποδεσμευμένα, ελεύθερα, με έναν νου χωρίς φραγμούς. Όταν όμως, μοναχοί, τα όντα γνώρισαν άμεσα όπως πραγματικά είναι του κόσμου την απόλαυση ως απόλαυση και τον κίνδυνο ως κίνδυνο και τη διαφυγή ως διαφυγή, τότε, μοναχοί, τα όντα από τον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, από τη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, διαμένουν απελευθερωμένα, αποδεσμευμένα, ελεύθερα, με έναν νου χωρίς φραγμούς.» Τρίτη.

4. Η ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

107. «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι του κόσμου την απόλαυση ως απόλαυση και τον κίνδυνο ως κίνδυνο και τη διαφυγή ως διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή. Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι του κόσμου την απόλαυση ως απόλαυση και τον κίνδυνο ως κίνδυνο και τη διαφυγή ως διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, είναι ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το κλάμα

108. «Αυτό είναι κλάμα, μοναχοί, στη διαγωγή των ευγενών, δηλαδή το τραγούδι. Αυτό είναι παράφρονος, μοναχοί, στη διαγωγή των ευγενών, δηλαδή ο χορός. Αυτό είναι παιδιάστικο, μοναχοί, στη διαγωγή των ευγενών, δηλαδή το υπερβολικό γέλιο

που δείχνει τα δόντια. Γι' αυτό, μοναχοί, ας καταστραφεί η γέφυρα προς το τραγούδι, ας καταστραφεί η γέφυρα προς τον χορό· αρκεί για εσάς που χαίρεστε με τη Διδασκαλία, όντας μνήμονες, ένα χαμόγελο μόνο για χαμόγελο». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την ακορεσσία

109. «Από τη χρήση τριών, μοναχοί, δεν υπάρχει ικανοποίηση. Ποια τρία; Από τη χρήση του ύπνου, μοναχοί, δεν υπάρχει ικανοποίηση. Από την κατανάλωση οινοπνευματωδών ποτών και ηδυπότων, μοναχοί, δεν υπάρχει ικανοποίηση. Από την επίδοση στη συνουσία, μοναχοί, δεν υπάρχει ικανοποίηση. Από τη χρήση αυτών των τριών, μοναχοί, δεν υπάρχει ικανοποίηση». Έκτο.

7. Η ομιλία για την απροστασία

110. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Όταν η συνείδηση, οικοδεσπότη, είναι απροστάτευτη, η σωματική πράξη είναι απροστάτευτη, η λεκτική πράξη είναι απροστάτευτη, η νοητική πράξη είναι απροστάτευτη. Σε αυτόν με απροστάτευτη σωματική δραστηριότητα, με απροστάτευτη λεκτική δραστηριότητα, με απροστάτευτη νοητική δραστηριότητα, η σωματική πράξη είναι διαβρεγμένη, η λεκτική πράξη είναι διαβρεγμένη, η νοητική πράξη είναι διαβρεγμένη. Σε αυτόν με διαβρεγμένη σωματική δραστηριότητα, με διαβρεγμένη λεκτική δραστηριότητα, με διαβρεγμένη νοητική δραστηριότητα, η σωματική πράξη είναι σάπια, η λεκτική πράξη είναι σάπια, η νοητική πράξη είναι σάπια. Σε αυτόν με σάπια σωματική δραστηριότητα, με σάπια λεκτική δραστηριότητα, με σάπια νοητική δραστηριότητα, ο θάνατος δεν είναι ευλογημένος, η λήξη του χρόνου δεν είναι ευλογημένη.

Όπως, οικοδεσπότη, σε ένα θολωτό σπίτι με κακή στέγαση, η κορυφή είναι απροστάτευτη, οι δοκοί είναι απροστάτευτοι, ο τοίχος είναι απροστάτευτος· η κορυφή είναι διαβρεγμένη, οι δοκοί είναι διαβρεγμένοι, ο τοίχος είναι διαβρεγμένος· η κορυφή είναι σάπια, οι δοκοί είναι σάπιοι, ο τοίχος είναι σάπιος.

Ακριβώς έτσι, οικοδεσπότη, όταν η συνείδηση είναι απροστάτευτη, η σωματική πράξη είναι απροστάτευτη, η λεκτική πράξη είναι απροστάτευτη, η νοητική πράξη είναι απροστάτευτη. Σε αυτόν με απροστάτευτη σωματική δραστηριότητα, με απροστάτευτη λεκτική δραστηριότητα, με απροστάτευτη νοητική δραστηριότητα, η σωματική πράξη είναι διαβρεγμένη, η λεκτική πράξη είναι διαβρεγμένη, η νοητική πράξη είναι διαβρεγμένη. Σε αυτόν με διαβρεγμένη σωματική δραστηριότητα, με διαβρεγμένη λεκτική δραστηριότητα, με διαβρεγμένη νοητική δραστηριότητα, η σωματική πράξη είναι σάπια, η λεκτική πράξη είναι σάπια, η νοητική πράξη είναι σάπια. Σε αυτόν με σάπια σωματική δραστηριότητα, με σάπια λεκτική δραστηριότητα, με σάπια νοητική δραστηριότητα, ο θάνατος δεν είναι ευλογημένος, η λήξη του χρόνου δεν είναι ευλογημένη.

Όταν η συνείδηση, οικοδεσπότη, είναι προστατευμένη, η σωματική πράξη είναι προστατευμένη, η λεκτική πράξη είναι προστατευμένη, η νοητική πράξη είναι προστατευμένη. Σε αυτόν με προστατευμένη σωματική δραστηριότητα, με προστατευμένη λεκτική δραστηριότητα, με προστατευμένη νοητική δραστηριότητα, η σωματική πράξη είναι αδιάβροχη, η λεκτική πράξη είναι αδιάβροχη, η νοητική πράξη είναι αδιάβροχη. Σε αυτόν με αδιάβροχη σωματική δραστηριότητα, με

αδιάβροχη λεκτική δραστηριότητα, με αδιάβροχη νοητική δραστηριότητα, η σωματική πράξη είναι μη σάπια, η λεκτική πράξη είναι μη σάπια, η νοητική πράξη είναι μη σάπια. Σε αυτόν με μη σάπια σωματική δραστηριότητα, με μη σάπια λεκτική δραστηριότητα, με μη σάπια νοητική δραστηριότητα, ο θάνατος είναι ευλογημένος, η λήξη του χρόνου είναι ευλογημένη.

Όπως, οικοδεσπότη, σε ένα θολωτό σπίτι με καλή στέγαση, η κορυφή είναι προστατευμένη, οι δοκοί είναι προστατευμένοι, ο τοίχος είναι προστατευμένος· η κορυφή είναι αδιάβροχη, οι δοκοί είναι αδιάβροχοι, ο τοίχος είναι αδιάβροχος· η κορυφή είναι μη σάπια, οι δοκοί είναι μη σάπιοι, ο τοίχος είναι μη σάπιος.

Ακριβώς έτσι, οικοδεσπότη, όταν η συνείδηση είναι προστατευμένη, η σωματική πράξη είναι προστατευμένη, η λεκτική πράξη είναι προστατευμένη, η νοητική πράξη είναι προστατευμένη. Σε αυτόν με προστατευμένη σωματική δραστηριότητα, με προστατευμένη λεκτική δραστηριότητα, με προστατευμένη νοητική δραστηριότητα, η σωματική πράξη είναι αδιάβροχη, η λεκτική πράξη είναι αδιάβροχη, η νοητική πράξη είναι αδιάβροχη. Σε αυτόν με αδιάβροχη σωματική δραστηριότητα, με αδιάβροχη λεκτική δραστηριότητα, με αδιάβροχη νοητική δραστηριότητα, η σωματική πράξη είναι μη σάπια, η λεκτική πράξη είναι μη σάπια, η νοητική πράξη είναι μη σάπια. Σε αυτόν με μη σάπια σωματική δραστηριότητα, με μη σάπια λεκτική δραστηριότητα, με μη σάπια νοητική δραστηριότητα, ο θάνατος είναι ευλογημένος, η λήξη του χρόνου είναι ευλογημένη». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τη διαφθορά

111. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπντικά που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Όταν η συνείδηση, οικοδεσπότη, είναι διεφθαρμένη, η σωματική πράξη είναι διεφθαρμένη, η λεκτική πράξη είναι διεφθαρμένη, η νοητική πράξη είναι διεφθαρμένη. Σε αυτόν με διεφθαρμένη σωματική δραστηριότητα, με διεφθαρμένη λεκτική δραστηριότητα, με διεφθαρμένη νοητική δραστηριότητα, ο θάνατος δεν είναι ευλογημένος, η λήξη του χρόνου δεν είναι ευλογημένη. Όπως, οικοδεσπότη, σε ένα θολωτό σπίτι με κακή στέγαση, η κορυφή είναι διεφθαρμένη, οι δοκοί είναι διεφθαρμένοι, ο τοίχος είναι διεφθαρμένος· ακριβώς έτσι, οικοδεσπότη, όταν η συνείδηση είναι διεφθαρμένη, η σωματική πράξη είναι διεφθαρμένη, η λεκτική πράξη είναι διεφθαρμένη, η νοητική πράξη είναι διεφθαρμένη. Σε αυτόν με διεφθαρμένη σωματική δραστηριότητα, με διεφθαρμένη λεκτική δραστηριότητα, με διεφθαρμένη νοητική δραστηριότητα, ο θάνατος δεν είναι ευλογημένος, η λήξη του χρόνου δεν είναι ευλογημένη.

Όταν η συνείδηση, οικοδεσπότη, είναι αδιάφθορη, η σωματική πράξη είναι αδιάφθορη, η λεκτική πράξη είναι αδιάφθορη, η νοητική πράξη είναι αδιάφθορη. Σε αυτόν με αδιάφθορη σωματική δραστηριότητα, με αδιάφθορη λεκτική δραστηριότητα, με αδιάφθορη νοητική δραστηριότητα, ο θάνατος είναι ευλογημένος, η λήξη του χρόνου είναι ευλογημένη. Όπως, οικοδεσπότη, σε ένα θολωτό σπίτι με καλή στέγαση, η κορυφή είναι αδιάφθορη, οι δοκοί είναι αδιάφθοροι, ο τοίχος είναι αδιάφθορος· ακριβώς έτσι, οικοδεσπότη, όταν η συνείδηση είναι αδιάφθορη, η σωματική πράξη είναι αδιάφθορη, η λεκτική πράξη είναι αδιάφθορη, η νοητική πράξη είναι αδιάφθορη. Σε αυτόν με αδιάφθορη σωματική δραστηριότητα... κ.λπ... με αδιάφθορη νοητική δραστηριότητα, ο θάνατος είναι ευλογημένος, η λήξη του χρόνου είναι ευλογημένη». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για την πηγή

112. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι πηγές για την προέλευση των πράξεων. Ποια τρία; Η απληστία είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων, το μίσος είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων, η αυταπάτη είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων. Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από απληστία, γεννήθηκε από απληστία, έχει πηγή την απληστία, έχει προέλευση την απληστία, εκείνη η πράξη είναι φαύλη, εκείνη η πράξη είναι επιλήψιμη, εκείνη η πράξη έχει επώδυνο επακόλουθο, εκείνη η πράξη οδηγεί στην προέλευση πράξεων, εκείνη η πράξη δεν οδηγεί στην παύση των πράξεων. Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από μίσος, γεννήθηκε από μίσος, έχει πηγή το μίσος, έχει προέλευση το μίσος, εκείνη η πράξη είναι φαύλη, εκείνη η πράξη είναι επιλήψιμη, εκείνη η πράξη έχει επώδυνο επακόλουθο, εκείνη η πράξη οδηγεί στην προέλευση πράξεων, εκείνη η πράξη δεν οδηγεί στην παύση των πράξεων. Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από αυταπάτη, γεννήθηκε από αυταπάτη, έχει πηγή την αυταπάτη, έχει προέλευση την αυταπάτη, εκείνη η πράξη είναι φαύλη, εκείνη η πράξη είναι επιλήψιμη, εκείνη η πράξη έχει επώδυνο επακόλουθο, εκείνη η πράξη οδηγεί στην προέλευση πράξεων, εκείνη η πράξη δεν οδηγεί στην παύση των πράξεων. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις πηγές για την προέλευση των πράξεων.

«Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι πηγές για την προέλευση των πράξεων. Ποια τρία; Η μη-απληστία είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων, το μη-μίσος είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων, η μη αυταπάτη είναι πηγή για την προέλευση των πράξεων. Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από μη-απληστία, γεννήθηκε από μη-απληστία, έχει πηγή τη μη-απληστία, έχει προέλευση τη μη-απληστία, εκείνη η πράξη είναι καλή, εκείνη η πράξη είναι ανεπίληπτη, εκείνη η πράξη έχει ευτυχισμένο επακόλουθο, εκείνη η πράξη οδηγεί στην παύση των πράξεων, εκείνη η πράξη δεν οδηγεί στην προέλευση πράξεων. Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από μη-μίσος, γεννήθηκε από μη-μίσος, έχει πηγή το μη-μίσος, έχει προέλευση το μη-μίσος, εκείνη η πράξη είναι καλή, εκείνη η πράξη είναι ανεπίληπτη, εκείνη η πράξη έχει ευτυχισμένο επακόλουθο, εκείνη η πράξη οδηγεί στην παύση των πράξεων, εκείνη η πράξη δεν οδηγεί στην προέλευση πράξεων. Όποια, μοναχοί, πράξη διαπράχθηκε από μη αυταπάτη, γεννήθηκε από μη αυταπάτη, έχει πηγή τη μη αυταπάτη, έχει προέλευση τη μη αυταπάτη, εκείνη η πράξη είναι καλή, εκείνη η πράξη είναι ανεπίληπτη, εκείνη η πράξη έχει ευτυχισμένο επακόλουθο, εκείνη η πράξη οδηγεί στην παύση των πράξεων, εκείνη η πράξη δεν οδηγεί στην προέλευση πράξεων. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις πηγές για την προέλευση των πράξεων». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για την πηγή

113. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι πηγές για την προέλευση των πράξεων. Ποια τρία; Σχετικά με φαινόμενα του παρελθόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί, γεννιέται επιθυμία· σχετικά με φαινόμενα του μέλλοντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί, γεννιέται επιθυμία· σχετικά με φαινόμενα του παρόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί, γεννιέται επιθυμία. Και πώς, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα του παρελθόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος γεννιέται επιθυμία; Σχετικά με φαινόμενα του παρελθόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί, αναλογίζεται και εξετάζει με τον νου. Σε αυτόν που αναλογίζεται και εξετάζει με τον νου σχετικά με φαινόμενα του παρελθόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, γεννιέται

επιθυμία. Σε αυτόν που έχει γεννηθεί επιθυμία, είναι συνδεδεμένος με εκείνα τα φαινόμενα. Αυτό, μοναχοί, αποκαλώ νοητικό δεσμό, το πάθος του νου. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα του παρελθόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος γεννιέται επιθυμία.

«Και πώς, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα του μέλλοντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος γεννιέται επιθυμία; Σχετικά με φαινόμενα του μέλλοντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί, αναλογίζεται και εξετάζει με τον νου. Σε αυτόν που αναλογίζεται και εξετάζει με τον νου σχετικά με φαινόμενα του μέλλοντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, γεννιέται επιθυμία. Σε αυτόν που έχει γεννηθεί επιθυμία, είναι συνδεδεμένος με εκείνα τα φαινόμενα. Αυτό, μοναχοί, αποκαλώ νοητικό δεσμό, το πάθος του νου. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα του μέλλοντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος γεννιέται επιθυμία.

«Και πώς, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα του παρόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος γεννιέται επιθυμία; Σχετικά με φαινόμενα του παρόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί, αναλογίζεται και εξετάζει με τον νου. Σε αυτόν που αναλογίζεται και εξετάζει με τον νου σχετικά με φαινόμενα του παρόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, γεννιέται επιθυμία. Σε αυτόν που έχει γεννηθεί επιθυμία, είναι συνδεδεμένος με εκείνα τα φαινόμενα. Αυτό, μοναχοί, αποκαλώ νοητικό δεσμό, το πάθος του νου. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα του παρόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος γεννιέται επιθυμία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις πηγές για την προέλευση των πράξεων.

«Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι πηγές για την προέλευση των πράξεων. Ποια τρία; Σχετικά με φαινόμενα του παρελθόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί, δεν γεννιέται επιθυμία· σχετικά με φαινόμενα του μέλλοντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί, δεν γεννιέται επιθυμία· σχετικά με φαινόμενα του παρόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί, δεν γεννιέται επιθυμία. Και πώς, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα του παρελθόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος δεν γεννιέται επιθυμία; Κατανοεί, μοναχοί, το μελλοντικό επακόλουθο των φαινομένων του παρελθόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος. Γνωρίζοντας το μελλοντικό επακόλουθο, αποστρέφεται από αυτό. Αφού αποστραφεί από αυτό, διαπερνά με τον νου και βλέπει διαπερνώντας με τη σοφία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα του παρελθόντος που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος δεν γεννιέται επιθυμία.

«Και πώς, μοναχοί, σχετικά με τα μελλοντικά φαινόμενα που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος δεν εγείρεται επιθυμία; Κατανοεί το μελλοντικό επακόλουθο των μελλοντικών φαινομένων που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί. Γνωρίζοντας το μελλοντικό επακόλουθο, αποστρέφεται από αυτό. Αφού αποστραφεί από αυτό, διαπερνά με τον νου και βλέπει διαπερνώντας με τη σοφία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, σχετικά με τα μελλοντικά φαινόμενα που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος δεν εγείρεται επιθυμία.

«Και πώς, μοναχοί, σχετικά με τα παρόντα φαινόμενα που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος δεν εγείρεται επιθυμία; Κατανοεί το μελλοντικό επακόλουθο των παρόντων φαινομένων που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος, μοναχοί,

γνωρίζοντας το μελλοντικό επακόλουθο αποστρέφεται από αυτό, αποστρεφόμενος από αυτό, διαπερνώντας με τον νου, βλέπει διαπερνώντας με σοφία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, σχετικά με τα παρόντα φαινόμενα που αποτελούν βάση για θέληση και πάθος δεν εγείρεται επιθυμία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις πηγές για την προέλευση των πράξεων». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Σαμπόντχα, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Πρώτα ακριβώς δύο απολαύσεις, ασκητής, κλάμα πέμπτη·
Ακόρεστες δύο και ειπώθηκαν, πηγές τα άλλα δύο.

2. Το κεφάλαιο περί των προορισμένων για τον κόσμο της αθλιότητας

1. Η ομιλία για τους προορισμένους για τον κόσμο της αθλιότητας

114. «Υπάρχουν αυτοί οι τρεις, μοναχοί, προορισμένοι για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένοι στην κόλαση, αν δεν εγκαταλείψουν αυτό. Ποιοι τρεις; Αυτός που δεν ασκεί την άγια ζωή αλλά ισχυρίζεται ότι ασκεί την άγια ζωή, αυτός που κατηγορεί κάποιον που ασκεί αγνή άγια ζωή με αβάσιμη κατηγορία για μη-άγια ζωή, και αυτός που έχει τέτοια άποψη και τέτοια πεποίθηση - 'δεν υπάρχει ελάττωμα στις ηδονές', αυτός επιδίδεται στην κατανάλωση των ηδονών. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τρεις προορισμένοι για τον κόσμο της αθλιότητας, καταδικασμένοι στην κόλαση, αν δεν εγκαταλείψουν αυτό». Πρώτο.

2. Η ομιλία για το δυσεύρετο

115. «Τριών, μοναχοί, η εμφάνιση είναι σπάνια στον κόσμο. Ποια τρία; Του Τατχάγκατα, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου η εμφάνιση είναι σπάνια στον κόσμο, ένα άτομο που διδάσκει τη Διδασκαλία και τη διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα είναι σπάνιο στον κόσμο, ένα άτομο ευγνώμων και ευχάριστος είναι σπάνιο στον κόσμο. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τριών η εμφάνιση είναι σπάνια στον κόσμο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το αμέτρητο

116. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Ο εύκολα μετρήσιμος, ο δύσκολα μετρήσιμος, ο αμέτρητος. Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που είναι εύκολα μετρήσιμο; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ανήσυχος, αλαζονικός, επιπόλαιος, με σκληρά λόγια, με ασυγκράτητη ομιλία, επιλήσμων, χωρίς πλήρη επίγνωση, μη αυτοσυγκεντρωμένος, με περιπλανώμενο νου, με ασυγκράτητες ικανότητες. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που είναι εύκολα μετρήσιμο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που είναι δύσκολα μετρήσιμο; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι χωρίς ανησυχία, χωρίς αλαζονεία, χωρίς επιπολαιότητα, χωρίς σκληρά λόγια, με συγκρατημένη ομιλία, μνήμων, με πλήρη επίγνωση, αυτοσυγκεντρωμένος, με πλήρως εστιασμένο νου, με συγκρατημένες ικανότητες. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που είναι δύσκολα μετρήσιμο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που είναι αμέτρητο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι Άξιος, αυτός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που είναι αμέτρητο. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την αδιαταραξία

117. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο, με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος 'άπειρος είναι ο χώρος', έχοντας επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, διαμένει. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό· σταθερός σε αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, διαμένοντας συχνά σε αυτό, χωρίς να έχει ξεπέσει, πεθαίνοντας επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών που φτάνουν στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Η διάρκεια ζωής των θεών που φτάνουν στο επίπεδο του άπειρου χώρου, μοναχοί, είναι είκοσι χιλιάδες κοσμικοί κύκλοι. Εκεί ο κοινός άνθρωπος, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, πηγαίνει στην κόλαση, πηγαίνει στο ζωικό βασίλειο, πηγαίνει στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αλλά ο μαθητής του Ευλογημένου εκεί, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα σε εκείνη ακριβώς την ύπαρξη. Αυτή, μοναχοί, είναι η διάκριση, αυτή η ανομοιότητα, αυτή η διαφορά του μορφωμένου ευγενή μαθητή από τον αδαή κοινό άνθρωπο, δηλαδή ως προς τον προορισμό και την επαναγέννηση.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος 'άπειρη είναι η συνείδηση', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, διαμένει. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό· σταθερός σε αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, διαμένοντας συχνά σε αυτό, χωρίς να έχει ξεπέσει, πεθαίνοντας επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών που φτάνουν στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Η διάρκεια ζωής των θεών που φτάνουν στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης, μοναχοί, είναι σαράντα χιλιάδες κοσμικοί κύκλοι. Εκεί ο κοινός άνθρωπος, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, πηγαίνει στην κόλαση, πηγαίνει στο ζωικό βασίλειο, πηγαίνει στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αλλά ο μαθητής του Ευλογημένου εκεί, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα σε εκείνη ακριβώς την ύπαρξη. Αυτή, μοναχοί, είναι η διάκριση, αυτή η ανομοιότητα, αυτή η διαφορά του μορφωμένου ευγενή μαθητή από τον αδαή κοινό άνθρωπο, δηλαδή ως προς τον προορισμό και την επαναγέννηση.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος 'δεν υπάρχει τίποτε', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, διαμένει. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό· σταθερός σε αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, διαμένοντας συχνά σε αυτό, χωρίς να έχει ξεπέσει, πεθαίνοντας επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών που φτάνουν στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Η διάρκεια ζωής των θεών που φτάνουν στο επίπεδο της μηδαμινότητας, μοναχοί, είναι εξήντα χιλιάδες κοσμικοί κύκλοι. Εκεί ο κοινός άνθρωπος, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, πηγαίνει στην κόλαση,

πηγαίνει στο ζωικό βασίλειο, πηγαίνει στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αλλά ο μαθητής του Ευλογημένου εκεί, αφού παραμένει για όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού εξαντλήσει όλη τη διάρκεια ζωής εκείνων των θεών, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα σε εκείνη ακριβώς την ύπαρξη. Αυτή, μοναχοί, είναι η διάκριση, αυτή η ανομοιότητα, αυτή η διαφορά του μορφωμένου ευγενή μαθητή από τον αδαή κοινό άνθρωπο, δηλαδή ως προς τον προσορισμό και την επαναγέννηση. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την αποτυχία και την τελειότητα

118. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις αποτυχίες. Ποια τρία; Η αποτυχία στην ηθική, η αποτυχία στη συνείδηση, η αποτυχία στην ορθή άποψη. Και ποια, μοναχοί, είναι η αποτυχία στην ηθική; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, αποτυχία στην ηθική.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η αποτυχία στη συνείδηση; Εδώ, μοναχοί, κάποιος είναι πλεονέκτης, έχει κακόβουλο νου. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, αποτυχία στη συνείδηση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η αποτυχία στην ορθή άποψη; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη - 'δεν υπάρχει δωρεά, δεν υπάρχει θυσία, δεν υπάρχει προσφορά, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων, δεν υπάρχει αυτός ο κόσμος, δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχει μητέρα, δεν υπάρχει πατέρας, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχουν στον κόσμο ασκητές και βραχμάνοι που έχουν φτάσει σωστά και ασκούνται ορθά, οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, αποτυχία στην ορθή άποψη. Εξαιτίας αποτυχίας στην ηθική, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· εξαιτίας αποτυχίας στη συνείδηση, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· εξαιτίας αποτυχίας στην ορθή άποψη, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις αποτυχίες».

«Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις τελειότητες. Ποια τρία; Η τελειότητα στην ηθική, η τελειότητα στη συνείδηση, η τελειότητα στην ορθή άποψη. Και ποια, μοναχοί, είναι η τελειότητα στην ηθική; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, τελειότητα στην ηθική.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η τελειότητα στη συνείδηση; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, τελειότητα στη συνείδηση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η τελειότητα στην ορθή άποψη; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει ορθή άποψη, χωρίς διεστραμμένη αντίληψη - 'υπάρχει δωρεά, υπάρχει θυσία, υπάρχει προσφορά, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων, υπάρχει αυτός ο κόσμος, υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχει μητέρα, υπάρχει πατέρας, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχουν στον κόσμο ασκητές και βραχμάνοι που έχουν φτάσει σωστά και ασκούνται ορθά, οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, τελειότητα στην ορθή άποψη. Εξαιτίας τελειότητας στην ηθική, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο· εξαιτίας τελειότητας στη συνείδηση, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο· εξαιτίας τελειότητας στην ορθή άποψη, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις τελειότητες». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την αδιαμφισβήτητη διδασκαλία

119. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις αποτυχίες. Ποια τρία; Η αποτυχία στην ηθική, η αποτυχία στη συνείδηση, η αποτυχία στην ορθή άποψη. Και ποια, μοναχοί, είναι η αποτυχία στην ηθική; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... φλυαρεί. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, αποτυχία στην ηθική.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η αποτυχία στη συνείδηση; Εδώ, μοναχοί, κάποιος είναι πλεονέκτης, έχει κακόβουλο νου. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, αποτυχία στη συνείδηση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η αποτυχία στην ορθή άποψη; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη - 'δεν υπάρχει δωρεά, δεν υπάρχει θυσία... κ.λπ... οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, αποτυχία στην ορθή άποψη. Εξαιτίας αποτυχίας στην ηθική, μοναχοί... κ.λπ... εξαιτίας αποτυχίας στην ορθή άποψη, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Όπως, μοναχοί, ένα αδιαμφισβήτητο ζάρι πεταμένο προς τα πάνω, όπου κι αν σταθεί, στέκεται καλά εδραιωμένο· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εξαιτίας αποτυχίας στην ηθική τα όντα... κ.λπ... επαναγεννιούνται. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις αποτυχίες».

«Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις τελειότητες. Ποια τρία; Η τελειότητα στην ηθική, η τελειότητα στη συνείδηση, η τελειότητα στην ορθή άποψη. Και ποια, μοναχοί, είναι η τελειότητα στην ηθική; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... αυτή ονομάζεται, μοναχοί, τελειότητα στην ηθική.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η τελειότητα στη συνείδηση; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, τελειότητα στη συνείδηση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η τελειότητα στην ορθή άποψη; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει ορθή άποψη, χωρίς διεστραμμένη αντίληψη - 'υπάρχει δωρεά, υπάρχει θυσία... κ.λπ... οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο

με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, τελειότητα στην ορθή άποψη. Εξαιτίας τελειότητας στην ηθική, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Εξαιτίας τελειότητας στη συνείδηση... κ.λπ... εξαιτίας τελειότητας στην ορθή άποψη, μοναχοί, τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Όπως, μοναχοί, ένα αδιαμφισβήτητο ζάρι πεταμένο προς τα πάνω, όπου κι αν σταθεί, στέκεται καλά εδραιωμένο· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εξαιτίας τελειότητας στην ηθική τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, εξαιτίας τελειότητας στη συνείδηση τα όντα... κ.λπ... εξαιτίας τελειότητας στην ορθή άποψη τα όντα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις τελειότητες». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη δραστηριότητα

120. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις αποτυχίες. Ποια τρία; Η αποτυχία στην πράξη, η αποτυχία στον βιοπορισμό, η αποτυχία στην ορθή άποψη. Και ποια, μοναχοί, είναι η αποτυχία στην πράξη; Εδώ, μοναχοί, κάποιος σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... φλυαρεί. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, αποτυχία στην πράξη.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η αποτυχία στον βιοπορισμό; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει λανθασμένο βιοπορισμό, κερδίζει τη ζωή του με λανθασμένο βιοπορισμό. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, αποτυχία στον βιοπορισμό.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η αποτυχία στην ορθή άποψη; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη - 'δεν υπάρχει δωρεά, δεν υπάρχει θυσία... κ.λπ... οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, αποτυχία στην ορθή άποψη. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις αποτυχίες».

«Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις τελειότητες. Ποια τρία; Η τελειότητα στην πράξη, η τελειότητα στον βιοπορισμό, η τελειότητα στην ορθή άποψη. Και ποια, μοναχοί, είναι η τελειότητα στην πράξη; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... απέχει από τη φλυαρία. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, τελειότητα στην πράξη.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η τελειότητα στον βιοπορισμό; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει ορθό βιοπορισμό, κερδίζει τη ζωή του με ορθό βιοπορισμό. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, τελειότητα στον βιοπορισμό.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η τελειότητα στην ορθή άποψη; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει ορθή άποψη, χωρίς διεστραμμένη αντίληψη - 'υπάρχει δωρεά, υπάρχει θυσία... κ.λπ... οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, τελειότητα στην ορθή άποψη. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις τελειότητες». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία για την αγνότητα

121. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι αγνότητες. Ποια τρία; Σωματική αγνότητα, λεκτική αγνότητα, νοητική αγνότητα. Και τι, μοναχοί, είναι η σωματική αγνότητα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του

μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, σωματική αγνότητα.

«Και τι, μοναχοί, είναι η λεκτική αγνότητα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, λεκτική αγνότητα.

«Και τι, μοναχοί, είναι η νοητική αγνότητα; Εδώ, μοναχοί, κάποιος δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, νοητική αγνότητα. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις αγνότητες». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την αγνότητα, δεύτερη

122. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι αγνότητες. Ποια τρία; Σωματική αγνότητα, λεκτική αγνότητα, νοητική αγνότητα. Και τι, μοναχοί, είναι η σωματική αγνότητα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη μη-άγια ζωή. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, σωματική αγνότητα.

«Και τι, μοναχοί, είναι η λεκτική αγνότητα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, λεκτική αγνότητα.

«Και τι, μοναχοί, είναι η νοητική αγνότητα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός όταν υπάρχει εσωτερικά ηδονική επιθυμία - κατανοεί 'υπάρχει σε μένα εσωτερικά ηδονική επιθυμία'· ή όταν δεν υπάρχει εσωτερικά ηδονική επιθυμία - κατανοεί 'δεν υπάρχει σε μένα εσωτερικά ηδονική επιθυμία'· και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση της μη εγερμένης ηδονικής επιθυμίας· και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη της εγερμένης ηδονικής επιθυμίας· και κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον της εγκαταλειφθείσας ηδονικής επιθυμίας· όταν υπάρχει εσωτερικά θυμός - κατανοεί 'υπάρχει σε μένα εσωτερικά θυμός'· ή όταν δεν υπάρχει εσωτερικά θυμός - κατανοεί 'δεν υπάρχει σε μένα εσωτερικά θυμός'· και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση του μη εγερμένου θυμού· και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη του εγερμένου θυμού· και κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον του εγκαταλειφθέντος θυμού· όταν υπάρχει εσωτερικά νωθρότητα και υπνηλία - κατανοεί 'υπάρχει σε μένα εσωτερικά νωθρότητα και υπνηλία'· ή όταν δεν υπάρχει εσωτερικά νωθρότητα και υπνηλία - κατανοεί 'δεν υπάρχει σε μένα εσωτερικά νωθρότητα και υπνηλία'· και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση της μη εγερμένης νωθρότητας και υπνηλίας· και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη της εγερμένης νωθρότητας και υπνηλίας· και κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον της εγκαταλειφθείσας νωθρότητας και υπνηλίας· όταν υπάρχει εσωτερικά ανησυχία και τύψη - κατανοεί 'υπάρχει σε μένα εσωτερικά ανησυχία και τύψη'· ή όταν δεν υπάρχει εσωτερικά ανησυχία και τύψη - κατανοεί 'δεν υπάρχει σε μένα εσωτερικά ανησυχία και τύψη'· και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση της μη εγερμένης ανησυχίας και τύψης· και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη της εγερμένης ανησυχίας και τύψης· και κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον της εγκαταλειφθείσας ανησυχίας και τύψης· όταν υπάρχει εσωτερικά σκεπτικιστική αμφιβολία - κατανοεί 'υπάρχει σε μένα εσωτερικά σκεπτικιστική αμφιβολία'· ή όταν δεν υπάρχει εσωτερικά σκεπτικιστική αμφιβολία - κατανοεί 'δεν υπάρχει σε μένα εσωτερικά σκεπτικιστική αμφιβολία'· και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση της μη εγερμένης σκεπτικιστικής αμφιβολίας· και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη της εγερμένης σκεπτικιστικής αμφιβολίας· και

κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον της εγκαταλειφθείσας σκεπτικιστικής αμφιβολίας. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, νοητική αγνότητα. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις αγνότητες».

«Αυτόν με σωματική αγνότητα, λεκτική αγνότητα, νοητική αγνότητα, χωρίς νοητικές διαφθορές·
αγνό, τέλει σε αγνότητα, τον αποκαλούν αυτόν που έχει ξεπλύνει το κακό».
Ένατη.

10. Η ομιλία για τη σοφία

123. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι σοφίες. Ποια τρία; Σωματική σοφία, λεκτική σοφία, νοητική σοφία. Και τι, μοναχοί, είναι η σωματική σοφία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη μη-άγια ζωή. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, σωματική σοφία.

«Και τι, μοναχοί, είναι η λεκτική σοφία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, λεκτική σοφία.

«Και τι, μοναχοί, είναι η νοητική σοφία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, νοητική σοφία. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις σοφίες».

«Τον σωματικά σοφό, τον λεκτικά σοφό, τον νοητικά σοφό χωρίς νοητικές διαφθορές·
τον σοφό προικισμένο με σοφία, τον αποκαλούν αυτόν που εγκατέλειψε τα πάντα». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Απαγίκα, δωδέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο προορισμένος για τον κόσμο της αθλιότητας, το σπάνιο, το αμέτρητο, η αδιαταραξία, η αποτυχία και η τελειότητα·
το αδιαμφισβήτητο και η δραστηριότητα, οι δύο αγνότητες και οι σοφίες.

3. Το κεφάλαιο για την Κουσινάρα

1. Η ομιλία για την Κουσινάρα

124. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κουσινάρα, στο δασώδες άλσος Μπαλιχάρανα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί».
«Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει εξαρτώμενος από κάποιο χωριό ή κωμόπολη. Αυτόν τον πλησιάζει ένας οικοδεσπότης ή ο γιος ενός οικοδεσπότη και τον προσκαλεί για το αυριανό γεύμα. Αν επιθυμεί, μοναχοί, ο μοναχός αποδέχεται. Αυτός, αφού περάσει εκείνη η νύχτα, ντύνεται το πρωί και παίρνοντας το κύπελλο και τους

χιτώνες του, πηγαίνει στην κατοικία εκείνου του οικοδεσπότη ή του γιου του οικοδεσπότη· αφού φτάσει, κάθεται στο προετοιμασμένο κάθισμα. Εκείνος ο οικοδεσπότης ή ο γιος του οικοδεσπότη τον ικανοποιεί και τον περιποιείται ιδιοχείρως με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή.

«Αυτός σκέφτεται έτσι - 'Καλώς πράγματι αυτός ο οικοδεσπότης ή ο γιος του οικοδεσπότη με ικανοποιεί και με περιποιείται ιδιοχείρως με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή.' Έτσι επίσης σκέφτεται - 'Αχ, μακάρι αυτός ο οικοδεσπότης ή ο γιος του οικοδεσπότη να με ικανοποιούσε και να με περιποιόταν ιδιοχείρως και στο μέλλον με τέτοια εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή!' Αυτός τρώει εκείνη την προσφερόμενη τροφή με λαχτάρα, με πάθος, με υπερβολή, χωρίς να βλέπει τον κίνδυνο, χωρίς σοφία για τη διαφυγή. Αυτός εκεί σκέφτεται ηδονικούς λογισμούς, σκέφτεται λογισμούς του θυμού, σκέφτεται λογισμούς της βίας. Σε έναν τέτοιο μοναχό, μοναχοί, λέω ότι το δοσμένο δεν έχει μεγάλο καρπό. Για ποιο λόγο; Διότι, μοναχοί, ο μοναχός διαμένει αμελής.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει εξαρτώμενος από κάποιο χωριό ή κωμόπολη. Αυτόν τον πλησιάζει ένας οικοδεσπότης ή ο γιος ενός οικοδεσπότη και τον προσκαλεί για το αυριανό γεύμα. Αν επιθυμεί, μοναχοί, ο μοναχός αποδέχεται. Αυτός, αφού περάσει εκείνη η νύχτα, ντύνεται το πρωί και παίρνοντας το κύπελλο και τους χιτώνες του, πηγαίνει στην κατοικία εκείνου του οικοδεσπότη ή του γιου του οικοδεσπότη· αφού φτάσει, κάθεται στο προετοιμασμένο κάθισμα. Εκείνος ο οικοδεσπότης ή ο γιος του οικοδεσπότη τον ικανοποιεί και τον περιποιείται ιδιοχείρως με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή.

«Σε αυτόν δεν έρχεται η σκέψη - 'Καλώς πράγματι αυτός ο οικοδεσπότης ή ο γιος του οικοδεσπότη με ικανοποιεί και με περιποιείται ιδιοχείρως με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή.' Έτσι επίσης δεν σκέφτεται - 'Αχ, μακάρι αυτός ο οικοδεσπότης ή ο γιος του οικοδεσπότη να με ικανοποιούσε και να με περιποιόταν ιδιοχείρως και στο μέλλον με τέτοια εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή!' Αυτός τρώει εκείνη την προσφερόμενη τροφή χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή. Αυτός εκεί σκέφτεται λογισμούς της απάρνησης, σκέφτεται λογισμούς του μη θυμού, σκέφτεται λογισμούς της μη βίας. Σε έναν τέτοιο μοναχό, μοναχοί, λέω ότι το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό. Για ποιο λόγο; Διότι, μοναχοί, ο μοναχός διαμένει επιμελής.» Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη φιλονικία

125. «Σε όποια κατεύθυνση, μοναχοί, οι μοναχοί φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, διαβιούν τρυπώντας ο ένας τον άλλον με λεκτικά βέλη, ακόμη και να σκεφτώ αυτή την κατεύθυνση, μοναχοί, δεν είναι άνετο για μένα, πόσο μάλλον να πάω! Καταλήγω σε αυτό το συμπέρασμα - 'σίγουρα εκείνοι οι σεβάσμιοι εγκατέλειψαν τρία φαινόμενα, καλλιέργησαν τρία φαινόμενα. Ποια τρία φαινόμενα εγκατέλειψαν; Τον λογισμό της απάρνησης, τον λογισμό του μη θυμού, τον λογισμό της μη βίας - αυτά τα τρία φαινόμενα εγκατέλειψαν. Ποια τρία φαινόμενα καλλιέργησαν; Τον ηδονικό λογισμό, τον λογισμό του θυμού, τον λογισμό της βίας - αυτά τα τρία φαινόμενα καλλιέργησαν'. Σε όποια κατεύθυνση, μοναχοί, οι μοναχοί φιλονικούντες, διαμαχόμενοι, εμπλεκόμενοι σε αντιδικία, διαβιούν τρυπώντας ο ένας τον άλλον με λεκτικά βέλη, ακόμη και να σκεφτώ αυτή την κατεύθυνση, μοναχοί, δεν

είναι άνετο για μένα, πόσο μάλλον να πάω! Καταλήγω σε αυτό το συμπέρασμα - 'σίγουρα εκείνοι οι σεβάσμιοι εγκατέλειψαν αυτά τα τρία φαινόμενα, καλλιέργησαν αυτά τα τρία φαινόμενα'».

«Σε όποια κατεύθυνση όμως, μοναχοί, οι μοναχοί ενωμένοι, χαιρόμενοι μαζί, χωρίς να διαφωνούν, σαν γάλα και νερό, κοιτάζοντας ο ένας τον άλλον με στοργικά μάτια, διαβιούν, ακόμη και να πάω σε αυτή την κατεύθυνση, μοναχοί, είναι άνετο για μένα, πόσο μάλλον να τη σκεφτώ! Καταλήγω σε αυτό το συμπέρασμα - 'σίγουρα εκείνοι οι σεβάσμιοι εγκατέλειψαν τρία φαινόμενα, καλλιέργησαν τρία φαινόμενα. Ποια τρία φαινόμενα εγκατέλειψαν; Τον ηδονικό λογισμό, τον λογισμό του θυμού, τον λογισμό της βίας - αυτά τα τρία φαινόμενα εγκατέλειψαν. Ποια τρία φαινόμενα καλλιέργησαν; Τον λογισμό της απάρνησης, τον λογισμό του μη θυμού, τον λογισμό της μη βίας - αυτά τα τρία φαινόμενα καλλιέργησαν'. Σε όποια κατεύθυνση, μοναχοί, οι μοναχοί ενωμένοι, χαιρόμενοι μαζί, χωρίς να διαφωνούν, σαν γάλα και νερό, κοιτάζοντας ο ένας τον άλλον με στοργικά μάτια, διαβιούν, ακόμη και να πάω σε αυτή την κατεύθυνση, μοναχοί, είναι άνετο για μένα, πόσο μάλλον να τη σκεφτώ! Καταλήγω σε αυτό το συμπέρασμα - 'σίγουρα εκείνοι οι σεβάσμιοι εγκατέλειψαν αυτά τα τρία φαινόμενα, καλλιέργησαν αυτά τα τρία φαινόμενα'». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το ιερό μνημείο Γκοτάμακα

126. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο ιερό μνημείο Γκοτάμακα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Με άμεση γνώση, μοναχοί, διδάσκω τη Διδασκαλία, όχι χωρίς άμεση γνώση. Με αιτία, μοναχοί, διδάσκω τη Διδασκαλία, όχι χωρίς αιτία. Με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης, μοναχοί, διδάσκω τη Διδασκαλία, όχι χωρίς το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης. Σε μένα, μοναχοί, που διδάσκω τη Διδασκαλία με άμεση γνώση, όχι χωρίς άμεση γνώση, που διδάσκω τη Διδασκαλία με αιτία, όχι χωρίς αιτία, που διδάσκω τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης, όχι χωρίς το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης, πρέπει να γίνει νουθεσία, πρέπει να γίνει παραίνεση. Και είναι αρκετό για εσάς, μοναχοί, για ικανοποίηση, αρκετό για ευχαρίστηση, αρκετό για ευαρέσκεια - "Ο Ευλογημένος είναι πλήρως αυτοφωτισμένος, η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, η Κοινότητα ασκεί καλά"».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου. Και όταν αυτή η ανάλυση εκφωνήθηκε, το χιλιοπλάσιο κοσμικό σύστημα σείστηκε. Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον Μπαράντου Καλάμα

127. Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Κοσάλα και έφτασε στην Καπιλαβάττχου. Ο Μαχανάμα ο Σάκκα άκουσε - «Ο Ευλογημένος, λένε, έφτασε στην Καπιλαβάττχου». Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στον Μαχανάμα τον Σάκκα που στεκόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Πήγαινε, Μαχανάμα, στην Καπιλαβάττχου, βρες έναν τέτοιο δημόσιο ξενώνα όπου εμείς θα μπορούσαμε να διαμείνουμε σήμερα μία νύχτα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Μαχανάμα ο Σάκκα στον Ευλογημένο και αφού μπήκε στην

Καπιλαβάττχου, περιφερόμενος σε ολόκληρη την Καπιλαβάττχου, δεν είδε στην Καπιλαβάττχου τέτοιο δημόσιο ξενώνα όπου ο Ευλογημένος θα μπορούσε να διαμείνει σήμερα μία νύχτα.

Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Δεν υπάρχει, σεβάσμιε κύριε, στην Καπιλαβάττχου τέτοιος δημόσιος ξενώνας όπου ο Ευλογημένος θα μπορούσε να διαμείνει σήμερα μία νύχτα. Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο Μπαράντου Καλάμα είναι παλιός συνασκητής του Ευλογημένου. Ας διαμείνει σήμερα ο Ευλογημένος μία νύχτα στο ερημητήριό του». «Πήγαινε, Μαχανάμα, ετοίμασε στρωσίδι». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Μαχανάμα ο Σάκκα στον Ευλογημένο και πήγε στο ερημητήριο του Μπαράντου Καλάμα· αφού έφτασε, ετοίμασε στρωσίδι, τοποθέτησε νερό για το πλύσιμο των ποδιών και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Στρώθηκε, σεβάσμιε κύριε, το στρωσίδι, τοποθετήθηκε νερό για το πλύσιμο των ποδιών. Όποτε τώρα, Σεβάσμιε Κύριε, ο Ευλογημένος θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Τότε ο Ευλογημένος πήγε στο ερημητήριο του Μπαράντου Καλάμα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος έπλυνε τα πόδια του. Τότε στον Μαχανάμα τον Σάκκα ήρθε αυτή η σκέψη: «Δεν είναι κατάλληλη ώρα σήμερα για να επισκεφθώ τον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είναι κουρασμένος. Αύριο λοιπόν εγώ θα επισκεφθώ τον Ευλογημένο», αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, κάθισε στο πλάι. Στον Μαχανάμα τον Σάκκα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Υπάρχουν, Μαχανάμα, τρεις Διδάσκαλοι στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Εδώ, Μαχανάμα, κάποιος Διδάσκαλος διδάσκει την πλήρη κατανόηση των ηδονών· δεν διδάσκει την πλήρη κατανόηση της ύλης, δεν διδάσκει την πλήρη κατανόηση των αισθημάτων. Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιος Διδάσκαλος διδάσκει την πλήρη κατανόηση των ηδονών, διδάσκει την πλήρη κατανόηση της ύλης· δεν διδάσκει την πλήρη κατανόηση των αισθημάτων. Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιος Διδάσκαλος διδάσκει την πλήρη κατανόηση των ηδονών, διδάσκει την πλήρη κατανόηση της ύλης, διδάσκει την πλήρη κατανόηση των αισθημάτων. Αυτοί, Μαχανάμα, είναι οι τρεις Διδάσκαλοι που υπάρχουν στον κόσμο. Αυτών, Μαχανάμα, των τριών Διδασκάλων υπάρχει ένας σκοπός ή διαφορετικοί σκοποί;»

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Μπαράντου Καλάμα είπε στον Μαχανάμα τον Σάκκα: «Πες "ένα", Μαχανάμα». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον Μαχανάμα τον Σάκκα: «Πες "διαφορετικά", Μαχανάμα». Για δεύτερη φορά ο Μπαράντου Καλάμα είπε στον Μαχανάμα τον Σάκκα: «Πες "ένα", Μαχανάμα». Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος είπε στον Μαχανάμα τον Σάκκα: «Πες "διαφορετικά", Μαχανάμα». Για τρίτη φορά ο Μπαράντου Καλάμα είπε στον Μαχανάμα τον Σάκκα: «Πες "ένα", Μαχανάμα». Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος είπε στον Μαχανάμα τον Σάκκα: «Πες "διαφορετικά", Μαχανάμα».

Τότε στον Μπαράντου Καλάμα ήρθε αυτή η σκέψη: «Πράγματι επιπλήχθηκα μέχρι τρεις φορές από τον ασκητή Γκόταμα μπροστά στον Μαχανάμα τον Σάκκα, ένα ισχυρό άτομο με επιρροή. Γιατί να μην αναχωρήσω από την Καπιλαβάττχου;» Τότε ο Μπαράντου Καλάμα αναχώρησε από την Καπιλαβάττχου. Αφού αναχώρησε από την Καπιλαβάττχου, έτσι αναχωρημένος έμεινε, δεν επέστρεψε ξανά. Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον Χατθάκα

128. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο Χατθάκα, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε - «θα σταθώ μπροστά στον Ευλογημένο» βυθιζόταν και καταβυθιζόταν, δεν μπορούσε να σταθεί. Όπως ακριβώς βουτυρέλαιο ή λάδι χυμένο σε άμμο βυθίζεται και καταβυθίζεται, δεν στέκεται· ακριβώς έτσι ο Χατθάκα, ο νεαρός θεός - «θα σταθώ μπροστά στον Ευλογημένο» βυθιζόταν και καταβυθιζόταν, δεν μπορούσε να σταθεί.

Τότε ο Ευλογημένος είπε στον Χατθάκα, τον νεαρό θεό: «Δημιούργησε, Χατθάκα, ένα χονδροειδές σώμα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Χατθάκα, ο νεαρός θεός, στον Ευλογημένο και αφού δημιούργησε ένα χονδροειδές σώμα, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στον Χατθάκα, τον νεαρό θεό, που στεκόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Εκείνες οι διδασκαλίες, Χατθάκα, που προηγουμένως όταν ήσουν άνθρωπος ήταν ενεργές σε σένα, μήπως αυτές οι διδασκαλίες είναι τώρα ενεργές;» «Εκείνες οι διδασκαλίες, σεβάσμιε κύριε, που προηγουμένως όταν ήμουν άνθρωπος ήταν ενεργές σε μένα, αυτές οι διδασκαλίες είναι τώρα ενεργές σε μένα· και εκείνες οι διδασκαλίες, σεβάσμιε κύριε, που προηγουμένως όταν ήμουν άνθρωπος δεν ήταν ενεργές σε μένα, αυτές οι διδασκαλίες είναι τώρα ενεργές σε μένα. Όπως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τώρα διαμένει περιτριγυρισμένος από μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακόλουθους, λαϊκές ακόλουθους, βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών· ακριβώς έτσι κι εγώ, σεβάσμιε κύριε, διαμένω περιτριγυρισμένος από νεαρούς θεούς. Ακόμη και από μακριά, σεβάσμιε κύριε, έρχονται νεαροί θεοί κοντά στον Χατθάκα, τον νεαρό θεό, λέγοντας 'θα ακούσουμε τη Διδασκαλία'. Ανικανοποίητος και ανευχαρίστητος από τρεις διδασκαλίες πέθανα, σεβάσμιε κύριε. Ποια τρία; Ανικανοποίητος και ανευχαρίστητος από την όραση του Ευλογημένου πέθανα, σεβάσμιε κύριε· ανικανοποίητος και ανευχαρίστητος από την ακοή της Άριστης Διδασκαλίας πέθανα, σεβάσμιε κύριε· ανικανοποίητος και ανευχαρίστητος από την υπηρεσία στην Κοινότητα πέθανα, σεβάσμιε κύριε. Ανικανοποίητος και ανευχαρίστητος από αυτές τις τρεις διδασκαλίες πέθανα, σεβάσμιε κύριε».

«Ποτέ δεν έφτασα σε ικανοποίηση από την όραση του Ευλογημένου· από την υπηρεσία στην Κοινότητα και από την ακοή της Άριστης Διδασκαλίας».

Εξασκούμενος στην ανώτερη ηθική διαγωγή, χαϊρόμενος στην ακοή της Άριστης Διδασκαλίας· ανικανοποίητος από τρεις διδασκαλίες, ο Χατθάκα πήγε στην Αβίχα». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την πικρότητα

129. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρاناσί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Μπαρاناσί για προσφερόμενη τροφή. Ο Ευλογημένος, περιφερόμενος για προσφερόμενη τροφή κοντά στη συκιά της αγοράς βοδιών, είδε

κάποιον μοναχό κενό από απόλαυση, με εξωτερική απόλαυση, επιλήσιμονα, χωρίς ενσυνειδητότητα, μη αυτοσυγκεντρωμένο, με παραπλανημένο νου, με ασυγκράτητες ικανότητες. Βλέποντας εκείνον τον μοναχό, είπε αυτό:

«Μη κάνεις, μοναχέ, τον εαυτό σου απόρριμμα. Βεβαίως, μοναχέ, σε έναν εαυτό που έγινε απόρριμμα, διαβρεγμένο με δυσωδία ωμού κρέατος, οι μύγες δεν θα πέσουν πάνω του, δεν θα τον κατακλύσουν - αυτό είναι αδύνατον». Τότε εκείνος ο μοναχός, νουθετημένος από τον Ευλογημένο με αυτή τη νουθεσία, αισθάνθηκε συγκίνηση. Τότε ο Ευλογημένος, αφού περπάτησε στη Μπαρνασί για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, απευθύνθηκε στους μοναχούς:

«Εδώ εγώ, μοναχοί, αφού ντύθηκα το πρωί και πήρα το κύπελλο και τους χιτώνες μου, μπήκα στη Μπαρνασί για προσφερόμενη τροφή. Εγώ, μοναχοί, περιφερόμενος για προσφερόμενη τροφή κοντά στη συκιά της αγοράς βοδιών, είδα κάποιον μοναχό κενό από απόλαυση, με εξωτερική απόλαυση, επιλήσιμονα, χωρίς ενσυνειδητότητα, μη αυτοσυγκεντρωμένο, με παραπλανημένο νου, με ασυγκράτητες ικανότητες. Βλέποντας εκείνον τον μοναχό, είπα αυτό:

'Μη κάνεις, μοναχέ, τον εαυτό σου απόρριμμα. Βεβαίως, μοναχέ, σε έναν εαυτό που έγινε απόρριμμα, διαβρεγμένο με δυσωδία ωμού κρέατος, οι μύγες δεν θα πέσουν πάνω του, δεν θα τον κατακλύσουν - αυτό είναι αδύνατον'. Τότε, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός, νουθετημένος από εμένα με αυτή τη νουθεσία, αισθάνθηκε συγκίνηση». Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Τι άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι το απόρριμμα; Τι είναι η δυσωδία ωμού κρέατος; Τι είναι οι μύγες;»

«Η πλεονεξία, μοναχέ, είναι το απόρριμμα· ο θυμός είναι η δυσωδία ωμού κρέατος· οι κακοί φαύλοι λογισμοί είναι οι μύγες. Βεβαίως, μοναχέ, σε έναν εαυτό που έγινε απόρριμμα, διαβρεγμένο με δυσωδία ωμού κρέατος, οι μύγες δεν θα πέσουν πάνω του, δεν θα τον κατακλύσουν - αυτό είναι αδύνατον».

«Αφύλακτος στο μάτι και το αυτί, ασυγκράτητος στις ικανότητες· οι μύγες θα πέσουν πάνω του, οι λογισμοί βασισμένοι στη λαγνεία.

Ο μοναχός που έγινε απόρριμμα, διαβρεγμένος με δυσωδία ωμού κρέατος· είναι μακριά από τη Νιμπάνα, μέτοχος μόνο της δυσφορίας.

Σε χωριό ή σε δάσος, μη έχοντας βρει ηρεμία του εαυτού του· περιπλανιέται ο αδαής άφρονας, ακολουθούμενος από τις μύγες.

Όσοι όμως είναι τέλειοι στην ηθική, χαίρονται τη γαλήνη μέσω της σοφίας· Οι γαλήνιοι κοιμούνται ευτυχισμένοι, έχοντας διώξει τις μύγες». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Ανουρούντα, πρώτη

130. Τότε ο σεβάσμιος Ανουρούντα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ανουρούντα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, ως επί το πλείστον βλέπω γυναίκες με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην

κόλαση. Με πόσες άραγε, σεβάσμιε κύριε, ιδιότητες προικισμένη μια γυναίκα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση;»

«Με τρεις, Ανουρούντα, ιδιότητες προικισμένη μια γυναίκα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Με ποιες τρεις; Εδώ, Ανουρούντα, μια γυναίκα την πρωινή περίοδο της ημέρας κατοικεί εντός οικίας με νου κατακλυσμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας κατοικεί εντός οικίας με νου κατακλυσμένο από τη ζήλια, την απογευματινή περίοδο της ημέρας κατοικεί εντός οικίας με νου κατακλυσμένο από το ηδονικό πάθος. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, Ανουρούντα, προικισμένη μια γυναίκα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Ανουρούντα, δεύτερη

131. Τότε ο σεβάσμιος Ανουρούντα πλησίασε τον σεβάσμιο Σαριπούττα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Σαριπούττα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ανουρούντα είπε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Εδώ εγώ, φίλε Σαριπούττα, με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπω χίλιους κόσμους. Η ενεργητικότητά μου είναι ξεκινημένη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη μου είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη, το σώμα μου είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδησή μου είναι αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη. Και όμως, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή μου δεν απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές».

«Αυτό που σε σένα, φίλε Ανουρούντα, έτσι γίνεται -'εγώ με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπω χίλιους κόσμους', αυτό είναι αλαζονεία σε σένα. Και αυτό που σε σένα, φίλε Ανουρούντα, έτσι γίνεται -'η ενεργητικότητά μου είναι ξεκινημένη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη μου είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη, το σώμα μου είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδησή μου είναι αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη', αυτό είναι ανησυχία σε σένα. Και αυτό που σε σένα, φίλε Ανουρούντα, έτσι γίνεται - 'και όμως, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή μου δεν απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές', αυτό είναι τύψη σε σένα. Καλώς, ας εγκαταλείψει ο σεβάσμιος Ανουρούντα αυτές τις τρεις νοητικές καταστάσεις, ας μη δώσει προσοχή σε αυτές τις τρεις νοητικές καταστάσεις και ας κατευθύνει τη συνείδηση προς το αθάνατο στοιχείο».

Τότε ο σεβάσμιος Ανουρούντα, αργότερα, αφού εγκατέλειψε αυτές τις τρεις νοητικές καταστάσεις, μη δίνοντας προσοχή σε αυτές τις τρεις νοητικές καταστάσεις, κατεύθυνε τη συνείδηση προς το αθάνατο στοιχείο. Τότε ο σεβάσμιος Ανουρούντα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε

άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Ανουρούντα έγινε ένας από τους Άξιους. Όγδοη.

9. Η ομιλία για το συγκαλυμμένο

132. «Αυτά τα τρία, μοναχοί, συγκαλυμμένα ευδοκιμούν, όχι αποκαλυμμένα. Ποια τρία; Το γυναικείο φύλο, μοναχοί, συγκαλυμμένο ευδοκιμεί, όχι αποκαλυμμένο· οι ύμνοι των βραχμάνων, μοναχοί, συγκαλυμμένοι ευδοκιμούν, όχι αποκαλυμμένοι· η λανθασμένη άποψη, μοναχοί, συγκαλυμμένη ευδοκιμεί, όχι αποκαλυμμένη. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία που συγκαλυμμένα ευδοκιμούν, όχι αποκαλυμμένα.

«Αυτά τα τρία, μοναχοί, αποκαλυμμένα ακτινοβολούν, όχι συγκαλυμμένα. Ποια τρία; Ο δίσκος της σελήνης, μοναχοί, αποκαλυμμένος ακτινοβολεί, όχι συγκαλυμμένος· ο δίσκος του ήλιου, μοναχοί, αποκαλυμμένος ακτινοβολεί, όχι συγκαλυμμένος· η Διδασκαλία και διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα, μοναχοί, αποκαλυμμένη ακτινοβολεί, όχι συγκαλυμμένη. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τρία που αποκαλυμμένα ακτινοβολούν, όχι συγκαλυμμένα». Ένατη.

10. Η ομιλία για την επιγραφή

133. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τρία άτομα στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Το άτομο που μοιάζει με χάραξη σε βράχο, το άτομο που μοιάζει με χάραξη στη γη, το άτομο που μοιάζει με χάραξη στο νερό. Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που μοιάζει με χάραξη σε βράχο; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο συχνά οργίζεται. Και η οργή του υπολανθάνει για πολύ καιρό. Όπως, μοναχοί, η χάραξη σε βράχο δεν σβήνει γρήγορα από τον άνεμο ή το νερό, έχει μακρά διάρκεια· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο συχνά οργίζεται. Και η οργή του υπολανθάνει για πολύ καιρό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που μοιάζει με χάραξη σε βράχο.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που μοιάζει με χάραξη στη γη; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο συχνά οργίζεται. Αλλά η οργή του δεν υπολανθάνει για πολύ καιρό. Όπως, μοναχοί, η χάραξη στη γη σβήνει γρήγορα από τον άνεμο ή το νερό, δεν έχει μακρά διάρκεια· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο συχνά οργίζεται. Αλλά η οργή του δεν υπολανθάνει για πολύ καιρό. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που μοιάζει με χάραξη στη γη.

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το άτομο που μοιάζει με χάραξη στο νερό; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ακόμη και όταν του μιλούν σκληρά, ακόμη και όταν του μιλούν τραχιά, ακόμη και όταν του μιλούν δυσάρεστα, συνδέεται, συμφωνεί, χαίρεται. Όπως, μοναχοί, η χάραξη στο νερό εξαφανίζεται γρήγορα, δεν έχει μακρά διάρκεια· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο ακόμη και όταν του μιλούν σκληρά, ακόμη και όταν του μιλούν τραχιά, ακόμη και όταν του μιλούν δυσάρεστα, συνδέεται, συμφωνεί, χαίρεται. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το άτομο που μοιάζει με χάραξη στο νερό. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Κουσινάρα, δέκατο τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κουσινάρα και φιλονικία, Γκόταμα, Μπαράντου και Χατθάκα·
απόρριμμα, δύο Ανουρούντα, συγκαλυμμένο και χάραξη, αυτά τα δέκα.

4. Το κεφάλαιο για τον πολεμιστή

1. Η ομιλία για τον επαγγελματία πολεμιστή

134. «Με τρεις ιδιότητες προικισμένος, μοναχοί, ένας επαγγελματίας πολεμιστής γίνεται άξιος για βασιλιά, χρήσιμος για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ένας επαγγελματίας πολεμιστής ρίχνει μακριά και χτυπάει ακαριαία και συντρίβει μεγάλο σώμα. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας επαγγελματίας πολεμιστής γίνεται άξιος για βασιλιά, χρήσιμος για βασιλιά, θεωρείται πράγματι ως μέρος του βασιλιά. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με τρεις ιδιότητες είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Με ποιες τρεις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ρίχνει μακριά και χτυπάει ακαριαία και συντρίβει μεγάλο σώμα.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός ρίχνει μακριά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός οποιαδήποτε ύλη παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη την ύλη - 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό βλέπει όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Οποιοδήποτε αίσθημα παρελθόν, μελλοντικό ή παρόν, εσωτερικό ή εξωτερικό, χονδροειδές ή λεπτοφυές, κατώτερο ή ανώτερο, μακριά ή κοντά, όλο το αίσθημα - 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό βλέπει όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Οποιαδήποτε αντίληψη παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη την αντίληψη - 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό βλέπει όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Οποιοσδήποτε δραστηριότητες παρελθούσες, μελλοντικές ή παρούσες, εσωτερικές ή εξωτερικές, χονδροειδείς ή λεπτοφυείς, κατώτερες ή ανώτερες, μακριά ή κοντά, όλες τις δραστηριότητες - 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό βλέπει όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Οποιαδήποτε συνείδηση παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη τη συνείδηση - 'αυτό δεν είναι δικό μου, αυτό δεν είμαι εγώ, αυτό δεν είναι ο εαυτός μου' - έτσι αυτό βλέπει όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός ρίχνει μακριά.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός χτυπάει ακαριαία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»· κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου»· κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου»· κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός χτυπάει ακαριαία.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός συντρίβει μεγάλο σώμα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός συντρίβει τη μεγάλη μάζα της άγνοιας. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός συντρίβει μεγάλο σώμα. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη συνέλευση

135. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις συνελεύσεις. Ποια τρία; Η συνέλευση που πειθαρχήθηκε με επιβολή, η συνέλευση που πειθαρχήθηκε με αντερωτήσεις, η συνέλευση που πειθαρχήθηκε κατά μέτρο - αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις συνελεύσεις». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον φίλο

136. «Ένας φίλος, μοναχοί, προικισμένος με τρεις ιδιότητες πρέπει να συναναστρέφεται κανείς. Με ποιες τρεις; Δίνει το δυσκολοδώρητο, κάνει το δυσκολοκατόρθωτο, υπομένει το δυσκολοϋπόμονο - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας φίλος πρέπει να συναναστρέφεται κανείς». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την έγερση

137. «Είτε υπάρχει έγερση των Τατχάγκατα, μοναχοί, είτε δεν υπάρχει έγερση των Τατχάγκατα, παραμένει αυτό το στοιχείο, η αρχή της αιτιατής σχέσης των φαινομένων, ο κοσμικός νόμος των φαινομένων. Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές. Αυτό ο Τατχάγκατα αφυπνίζεται, αυτό συνειδητοποιεί πλήρως. Αφού αφυπνίστηκε, αφού συνειδητοποίησε πλήρως, το αναγγέλλει, το διδάσκει, το καθιστά γνωστό, το θεσπίζει, το αποκαλύπτει, το αναλύει, το φανερώνει - 'όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές'. Είτε υπάρχει έγερση των Τατχάγκατα, μοναχοί, είτε δεν υπάρχει έγερση των Τατχάγκατα, παραμένει αυτό το στοιχείο, η αρχή της αιτιατής σχέσης των φαινομένων, ο κοσμικός νόμος των φαινομένων. Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία. Αυτό ο Τατχάγκατα αφυπνίζεται, αυτό συνειδητοποιεί πλήρως. Αφού αφυπνίστηκε, αφού συνειδητοποίησε πλήρως, το αναγγέλλει, το διδάσκει, το καθιστά γνωστό, το θεσπίζει, το αποκαλύπτει, το αναλύει, το φανερώνει - 'όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία'. Είτε υπάρχει έγερση των Τατχάγκατα, μοναχοί, είτε δεν υπάρχει έγερση των Τατχάγκατα, παραμένει αυτό το στοιχείο, η αρχή της αιτιατής σχέσης των φαινομένων, ο κοσμικός νόμος των φαινομένων. Όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός. Αυτό ο Τατχάγκατα αφυπνίζεται, αυτό συνειδητοποιεί πλήρως. Αφού αφυπνίστηκε, αφού συνειδητοποίησε πλήρως, το αναγγέλλει, το διδάσκει, το καθιστά γνωστό, το θεσπίζει, το αποκαλύπτει, το αναλύει, το φανερώνει - 'όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός'». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη μάλλινη κουβέρτα από τρίχες

138. «Όπως, μοναχοί, όποια υφαντά υφάσματα υπάρχουν, η κουβέρτα από ανθρώπινες τρίχες είναι σαφές ότι είναι η χειρότερη μεταξύ τους. Η κουβέρτα από ανθρώπινες τρίχες, μοναχοί, είναι κρύα στο κρύο, ζεστή στη ζέστη, άσχημη, δύσοσμη, δυσάρεστη στην επαφή. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποιες διδασκαλίες των διαφόρων ασκητών και βραχμάνων υπάρχουν, η διδασκαλία του Μάκκχαλι είναι σαφές ότι είναι η χειρότερη μεταξύ τους.

«Ο Μάκκχαλι, μοναχοί, ο ανόητος άνθρωπος, έχει αυτήν την άποψη και αυτήν την πεποίθηση - 'δεν υπάρχει πράξη, δεν υπάρχει αποτελεσματικότητα της δράσης, δεν υπάρχει ενεργητικότητα'. Όσοι, μοναχοί, υπήρξαν στο παρελθόν Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, και εκείνοι οι Ευλογημένοι υποστήριζαν τη θεωρία της πράξης και τη διδαχή της αποτελεσματικότητας της δράσης και τη διδαχή της ενεργητικότητας. Και αυτούς, μοναχοί, ο Μάκκχαλι, ο ανόητος άνθρωπος,

παρεμποδίζει - 'δεν υπάρχει πράξη, δεν υπάρχει αποτελεσματικότητα της δράσης, δεν υπάρχει ενεργητικότητα'. Όσοι, μοναχοί, θα υπάρξουν στο μέλλον Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, και εκείνοι οι Ευλογημένοι θα υποστηρίζουν τη θεωρία της πράξης και τη διδαχή της αποτελεσματικότητας της δράσης και τη διδαχή της ενεργητικότητας. Και αυτούς, μοναχοί, ο Μάκκχαλι, ο ανόητος άνθρωπος, παρεμποδίζει - 'δεν υπάρχει πράξη, δεν υπάρχει αποτελεσματικότητα της δράσης, δεν υπάρχει ενεργητικότητα'. Κι εγώ, μοναχοί, τώρα ως Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος, υποστηρίζω τη θεωρία της πράξης και τη διδαχή της αποτελεσματικότητας της δράσης και τη διδαχή της ενεργητικότητας. Κι εμένα, μοναχοί, ο Μάκκχαλι, ο ανόητος άνθρωπος, παρεμποδίζει - 'δεν υπάρχει πράξη, δεν υπάρχει αποτελεσματικότητα της δράσης, δεν υπάρχει ενεργητικότητα'».

«Όπως, μοναχοί, στη συμβολή ποταμών θα στήσει κανείς παγίδα για τη βλάβη, την οδύνη, τη συμφορά και την καταστροφή πολλών ψαριών· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ο Μάκκχαλι, ο ανόητος άνθρωπος, θα έλεγα, έχει εγερθεί στον κόσμο σαν παγίδα για ανθρώπους, για τη βλάβη, την οδύνη, τη συμφορά και την καταστροφή πολλών όντων». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την τελειότητα

139. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις τελειότητες. Ποια τρία; Η τελειότητα στην πίστη, η τελειότητα στην ηθική, η τελειότητα στη σοφία - αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις τελειότητες». Έκτο.

7. Η ομιλία για την ανάπτυξη

140. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις πρόοδοι. Ποια τρία; Η πρόοδος της πίστης, η πρόοδος της ηθικής, η πρόοδος της σοφίας - αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις πρόοδοι». Έβδομη.

8. Η ομιλία για το ατίθασο άλογο

141. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τρία άλογα κατώτερης ποιότητας και τρεις ανθρώπους κατώτερης ποιότητας. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα τρία άλογα κατώτερης ποιότητας; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άλογο κατώτερης ποιότητας είναι τέλειο σε ταχύτητα· δεν είναι τέλειο σε ομορφιά, δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άλογο κατώτερης ποιότητας είναι τέλειο σε ταχύτητα και τέλειο σε ομορφιά· δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άλογο κατώτερης ποιότητας είναι τέλειο σε ταχύτητα και τέλειο σε ομορφιά και τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία άλογα κατώτερης ποιότητας.

«Και ποιοι, μοναχοί, είναι οι τρεις άνθρωποι κατώτερης ποιότητας; Εδώ, μοναχοί, κάποιος άνθρωπος κατώτερης ποιότητας είναι τέλειος σε ταχύτητα· δεν είναι τέλειο σε ομορφιά, δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος άνθρωπος κατώτερης ποιότητας είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά· δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος άνθρωπος κατώτερης ποιότητας είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά και τέλειος σε ύψος και περιφέρεια.

«Και πώς, μοναχοί, ένας άνθρωπος κατώτερης ποιότητας είναι τέλειος σε ταχύτητα· δεν είναι τέλειος σε ομορφιά, δεν είναι τέλειος σε ύψος και περιφέρεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Αυτό λέω για την ταχύτητά του. Όμως όταν ερωτηθεί ερώτηση για την ανώτερη διδασκαλία και την ανώτερη διαγωγή, αποφεύγει και δεν απαντά. Αυτό λέω για τη μη ομορφιά του. Και δεν είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτό λέω για το μη ύψος και περιφέρειά του. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας άνθρωπος κατώτερης ποιότητας είναι τέλειος σε ταχύτητα· δεν είναι τέλειο σε ομορφιά, δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια.

«Και πώς, μοναχοί, ένας ανθρώπινος ταχύς ίππος είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά· αλλά όχι τέλειος σε ύψος και περιφέρεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Αυτό λέω για την ταχύτητά του. Όταν όμως ερωτηθεί ερώτηση για την ανώτερη διδασκαλία και την ανώτερη διαγωγή, απαντά, δεν αποφεύγει. Αυτό λέω για την ομορφιά του. Όμως δεν είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτό λέω για το μη ύψος και περιφέρειά του. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας ανθρώπινος ταχύς ίππος είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά· δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια.

«Και πώς, μοναχοί, ένας ανθρώπινος ταχύς ίππος είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά και τέλειος σε ύψος και περιφέρεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Αυτό λέω για την ταχύτητά του. Όταν όμως ερωτηθεί ερώτηση για την ανώτερη διδασκαλία και την ανώτερη διαγωγή, απαντά, δεν αποφεύγει. Αυτό λέω για την ομορφιά του. Επίσης είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτό λέω για το ύψος και την περιφέρειά του. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας ανθρώπινος ταχύς ίππος είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά και τέλειος σε ύψος και περιφέρεια. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τρεις ανθρώπινοι ταχείς ίπποι». Ογδοη.

9. Η ομιλία για το άλλο άλογο

142. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τρία εκλεκτά άλογα και τρεις εκλεκτούς ανθρώπους. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα τρία εκλεκτά άλογα; Εδώ, μοναχοί, κάποιο εκλεκτό άλογο είναι τέλειο σε ταχύτητα· δεν είναι τέλειο σε ομορφιά, δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο εκλεκτό άλογο είναι τέλειο σε ταχύτητα και τέλειο σε ομορφιά· δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο εκλεκτό άλογο είναι τέλειο σε ταχύτητα και τέλειο σε ομορφιά και τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία εκλεκτά άλογα.

«Και ποιοι, μοναχοί, είναι οι τρεις εκλεκτοί άνθρωποι; Εδώ, μοναχοί, κάποιος

εκλεκτός άνθρωπος είναι τέλειος σε ταχύτητα· δεν είναι τέλειο σε ομορφιά, δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος εκλεκτός άνθρωπος είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά· δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιος εκλεκτός άνθρωπος είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά και τέλειος σε ύψος και περιφέρεια.

«Και πώς, μοναχοί, ένας εκλεκτός άνθρωπος είναι τέλειος σε ταχύτητα· δεν είναι τέλειος σε ομορφιά, δεν είναι τέλειος σε ύψος και περιφέρεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό λέω για την ταχύτητά του. Όταν όμως ερωτηθεί ερώτηση για την ανώτερη διδασκαλία και την ανώτερη διαγωγή, αποφεύγει, δεν απαντά. Αυτό λέω για τη μη ομορφιά του. Και δεν είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτό λέω για το μη ύψος και περιφέρειά του. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας εκλεκτός άνθρωπος είναι τέλειος σε ταχύτητα· δεν είναι τέλειο σε ομορφιά, δεν είναι τέλειο σε ύψος και περιφέρεια.

«Και πώς, μοναχοί, ένας εκλεκτός άνθρωπος είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά, αλλά όχι τέλειος σε ύψος και περιφέρεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό λέω για την ταχύτητά του. Όταν όμως ερωτηθεί ερώτηση για την ανώτερη διδασκαλία και την ανώτερη διαγωγή, απαντά, δεν αποφεύγει. Αυτό λέω για την ομορφιά του. Και δεν είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτό λέω για το μη ύψος και περιφέρειά του. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας εκλεκτός άνθρωπος είναι τέλειος σε ταχύτητα· και τέλειος σε ομορφιά, αλλά όχι τέλειος σε ύψος και περιφέρεια.

«Και πώς, μοναχοί, ένας ανθρώπινος εξαίρετος ίππος είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά και τέλειος σε ύψος και περιφέρεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό λέω για την ταχύτητά του. Όταν όμως ερωτηθεί ερώτηση για την ανώτερη διδασκαλία και την ανώτερη διαγωγή, απαντά, δεν αποφεύγει. Αυτό λέω για την ομορφιά του. Επίσης είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτό λέω για το ύψος και την περιφέρειά του. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας ανθρώπινος εξαίρετος ίππος είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά και τέλειος σε ύψος και περιφέρεια. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τρεις ανθρώπινοι εξαίρετοι ίπποι». Ένατη.

10. Η ομιλία για το καθαρόαιμο άλογο

143. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τρία καλά καθαρόαιμα άλογα και τρεις καλούς καθαρόαιμους ανθρώπους. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποια, μοναχοί, είναι τα τρία καλά καθάραιμα άλογα; Εδώ, μοναχοί, κάποιο καλό καθάραιμο άλογο... κ.λπ... είναι τέλειο σε ταχύτητα και τέλειο σε ομορφιά και τέλειο σε ύψος και περιφέρεια. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τρία καλά καθάραιμα άλογα.

«Και ποιοι, μοναχοί, είναι οι τρεις καλοί καθάραιμοι άνθρωποι; Εδώ, μοναχοί, κάποιος καλός καθάραιμος άνθρωπος... κ.λπ... είναι τέλειο σε ταχύτητα και τέλειο σε ομορφιά και τέλειο σε ύψος και περιφέρεια.

«Και πώς, μοναχοί, ένας καλός καθάραιμος άνθρωπος... κ.λπ... είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά και τέλειος σε ύψος και περιφέρεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό λέω για την ταχύτητά του. Όταν όμως ερωτηθεί ερώτηση για την ανώτερη διδασκαλία και την ανώτερη διαγωγή, απαντά, δεν αποφεύγει. Αυτό λέω για την ομορφιά του. Επίσης είναι αποδέκτης των αναγκών ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτό λέω για το ύψος και την περιφέρειά του. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας καλός καθάραιμος άνθρωπος είναι τέλειος σε ταχύτητα και τέλειος σε ομορφιά και τέλειος σε ύψος και περιφέρεια. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τρεις καλοί καθάραιμοι άνθρωποι». Δέκατη.

11. Η πρώτη ομιλία για την τροφή των παγωνιών

144. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Μορανιβάπα, στο πάρκο περιπλανώμενων ασκητών. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός έχει επιτύχει τον απόλυτο σκοπό, την απόλυτη ασφάλεια από τις νοητικές δεσμεύσεις, την απόλυτη αγία ζωή, το απόλυτο τέλος, ο άριστος μεταξύ θεών και ανθρώπων. Με ποιες τρεις; Με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης, με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης, με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός έχει επιτύχει τον απόλυτο σκοπό, την απόλυτη ασφάλεια από τις νοητικές δεσμεύσεις, την απόλυτη αγία ζωή, το απόλυτο τέλος, ο άριστος μεταξύ θεών και ανθρώπων». Ενδέκατη.

12. Η δεύτερη ομιλία για την τροφή των παγωνιών

145. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός έχει επιτύχει τον απόλυτο σκοπό, την απόλυτη ασφάλεια από τις νοητικές δεσμεύσεις, την απόλυτη αγία ζωή, το απόλυτο τέλος, ο άριστος μεταξύ θεών και ανθρώπων. Με ποιες τρεις; Με το θαύμα της υπερφυσικής δύναμης, με το θαύμα της τηλεπάθειας, με το θαύμα της παραίνεσης - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός έχει επιτύχει τον απόλυτο σκοπό, την απόλυτη ασφάλεια από τις νοητικές δεσμεύσεις, την απόλυτη αγία ζωή, το απόλυτο τέλος, ο άριστος μεταξύ θεών και ανθρώπων». Δωδέκατη.

13. Η τρίτη ομιλία για την τροφή των παγωνιών

146. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός έχει επιτύχει τον απόλυτο σκοπό, την απόλυτη ασφάλεια από τις νοητικές δεσμεύσεις, την απόλυτη αγία ζωή, το απόλυτο τέλος, ο άριστος μεταξύ θεών και ανθρώπων. Με ποιες τρεις; Με την ορθή άποψη, με την ορθή γνώση, με την ορθή απελευθέρωση -με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός έχει επιτύχει τον απόλυτο σκοπό, την απόλυτη ασφάλεια από τις νοητικές δεσμεύσεις, την απόλυτη αγία ζωή, το απόλυτο τέλος, ο άριστος μεταξύ θεών και ανθρώπων». Δέκατη τρίτη.

Το κεφάλαιο Γιοντχατζίβα, δέκατο τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο πολεμιστής και η συνέλευση και ο φίλος, οι εγέρσεις, ο Κεσακάμπαλα·
οι τελειότητες, η ανάπτυξη, τρεις, τα άλογα, τρεις, ο Μορανιβάπι.

5. Το κεφάλαιο για το ευοίωνο

1. Η ομιλία για το φαύλο

147. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Με ποιες τρεις; Με φαύλη σωματική πράξη, με φαύλη λεκτική πράξη, με φαύλη νοητική πράξη - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Με ποιες τρεις; Με καλή σωματική πράξη, με καλή λεκτική πράξη, με καλή νοητική πράξη - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Πρώτο.

2. Η ομιλία για το αξιόμεμπτο

148. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Με ποιες τρεις; Με σφαλερή σωματική πράξη, με σφαλερή λεκτική πράξη, με σφαλερή νοητική πράξη - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Με ποιες τρεις; Με ασφαλή σωματική πράξη, με ασφαλή λεκτική πράξη, με ασφαλή νοητική πράξη - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ... έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την ανισότητα

149. «Με τρεις, μοναχοί... κ.λπ... με άνομη σωματική πράξη, με άνομη λεκτική πράξη, με άνομη νοητική πράξη - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ... έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Με τρεις, μοναχοί, ιδιότητες... κ.λπ... με δίκαιη σωματική πράξη, με δίκαιη λεκτική πράξη, με δίκαιη νοητική πράξη - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ... έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το σπέρμα

150. «Με τρεις, μοναχοί... κ.λπ... με ακάθαρτη σωματική πράξη, με ακάθαρτη λεκτική πράξη, με ακάθαρτη νοητική πράξη - με αυτές τις τρεις ιδιότητες... κ.λπ... έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Με τρεις, μοναχοί... κ.λπ... με αγνή σωματική πράξη, με αγνή λεκτική πράξη, με αγνή νοητική πράξη - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για το καταστραμμένο

151. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Με ποιες τρεις; Με φαύλη σωματική πράξη, με φαύλη λεκτική πράξη, με φαύλη νοητική πράξη - με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας αδαής, άπειρος, ανάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του πληγωμένο και βλαμμένο, και έχει σφάλμα και είναι επικρίσιμος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιόμεμπτη πράξη.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Με ποιες τρεις; Με καλή σωματική πράξη, με καλή λεκτική πράξη, με καλή νοητική πράξη... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για το καταστραμμένο

152. «Με τρεις, μοναχοί... κ.λπ... με σφαλερή σωματική πράξη, με σφαλερή λεκτική πράξη, με σφαλερή νοητική πράξη... κ.λπ...

«Με τρεις, μοναχοί... κ.λπ... με ασφαλή σωματική πράξη, με ασφαλή λεκτική πράξη, με ασφαλή νοητική πράξη... κ.λπ... Έκτο.

7. Η τρίτη ομιλία για το καταστραμμένο

153. «Με τρεις, μοναχοί... κ.λπ... με άνομη σωματική πράξη, με άνομη λεκτική πράξη, με άνομη νοητική πράξη... κ.λπ...

«Με τρεις, μοναχοί... κ.λπ... με δίκαιη σωματική πράξη, με δίκαιη λεκτική πράξη, με δίκαιη νοητική πράξη... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η τέταρτη ομιλία για το καταστραμμένο

154. «Με τρεις, μοναχοί... κ.λπ... με ακάθαρτη σωματική πράξη, με ακάθαρτη λεκτική πράξη, με ακάθαρτη νοητική πράξη... κ.λπ...

«Με τρεις, μοναχοί... κ.λπ... με αγνή σωματική πράξη, με αγνή λεκτική πράξη, με αγνή νοητική πράξη - Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας σοφός, ικανός, ενάρετο άτομο διατηρεί τον εαυτό του απλήγωτο και αβλαβή, και είναι χωρίς σφάλμα και ανεπικρίτος από τους νοήμονες, και παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την προσκύνηση

155. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις προσκυνήσεις. Ποια τρία; Με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου - αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις προσκυνήσεις». Ένατη.

10. Η ομιλία για το πρωί

156. «Όσα όντα, μοναχοί, την πρωινή περίοδο της ημέρας συμπεριφέρονται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με καλή νοητική συμπεριφορά, καλό πρωινό, μοναχοί, έχουν αυτά τα όντα.

Όσα όντα, μοναχοί, τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας συμπεριφέρονται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με καλή νοητική συμπεριφορά, καλό μεσημέρι, μοναχοί, έχουν αυτά τα όντα.

Όσα όντα, μοναχοί, την απογευματινή περίοδο της ημέρας συμπεριφέρονται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με καλή νοητική συμπεριφορά, καλό απόγευμα, μοναχοί, έχουν αυτά τα όντα».

«Καλό αστέρι, καλή ευλογία, καλή αυγή, καλό ξύπνημα·
καλή στιγμή και καλή ώρα, καλά θυσιασμένο στους ασκούμενους στην άγια ζωή.

Ευοίωνη η σωματική πράξη, ευοίωνη η λεκτική πράξη·
ευοίωνη η νοητική πράξη, οι προθέσεις σου ευοιόνες·
αφού κάνεις ευοιόνες πράξεις, αποκτάς ευοίωνα οφέλη.

Αυτοί που απέκτησαν όφελος, ευτυχισμένοι, αναπτύχθηκαν στη Διδαχή του Βούδα·
να είστε υγιείς και ευτυχισμένοι, μαζί με όλους τους συγγενείς σας». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Μάνγκαλα, πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψη του -

Φάυλο και επιλήψιμο, άνισο μαζί με ακάθαρτο·
τέσσερα πληγωμένα και προσκύνηση, και με το πρωινό αυτά τα δέκα.

Τα τρίτα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

6. Το κεφάλαιο για τους γυμνούς ασκητές

157-163. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις πρακτικές. Ποια τρία; Η σκληρή πρακτική, η καυστική πρακτική, η μέση πρακτική. Και ποια, μοναχοί, είναι η σκληρή πρακτική; Εδώ, μοναχοί, κάποιος έχει αυτήν την άποψη και αυτήν την πεποίθηση: "δεν υπάρχει ελάττωμα στις ηδονές". Αυτός επιδίδεται στην κατανάλωση των ηδονών. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η σκληρή πρακτική.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η καυστική πρακτική; Εδώ, μοναχοί, κάποιος είναι γυμνός ασκητής, χωρίς περιορισμούς στη συμπεριφορά του, γλείφει τα χέρια του, δεν έρχεται όταν του λένε "έλα, σεβάσμιε", δεν στέκεται όταν του λένε "στάσου, σεβάσμιε", δεν δέχεται τροφή που του φέρνουν, ούτε τροφή ειδικά παρασκευασμένη για αυτόν, ούτε συναινεί σε πρόσκληση. Αυτός δεν δέχεται τροφή από το στόμιο της

στάμνας, δεν δέχεται από το στόμιο του καλαθιού, ούτε πέρα από το κατώφλι, ούτε πέρα από ένα ραβδί, ούτε πέρα από ένα γουδοχέρι, ούτε από δύο που τρώνε μαζί, ούτε από έγκυο γυναίκα, ούτε από γυναίκα που θηλάζει, ούτε από γυναίκα που συνευρίσκεται με άνδρα, ούτε από συλλογές τροφής, ούτε όπου στέκεται σκύλος, ούτε όπου πετούν μύγες σε σμήνη, δεν τρώει ψάρι, δεν τρώει κρέας, δεν πίνει οينوπνευματώδη ποτά, δεν πίνει ζυμωμένα ποτά, δεν πίνει νερό από πίτουρα. Αυτός είτε παίρνει τροφή από ένα σπίτι και τρώει μία μπουκιά, είτε παίρνει τροφή από δύο σπίτια και τρώει δύο μπουκιές... είτε παίρνει τροφή από επτά σπίτια και τρώει επτά μπουκιές· συντηρείται ακόμη και με μία μερίδα, συντηρείται ακόμη και με δύο μερίδες... συντηρείται ακόμη και με επτά μερίδες· τρώει τροφή ακόμη και μία φορά την ημέρα, τρώει τροφή ακόμη και μία φορά κάθε δύο ημέρες... τρώει τροφή ακόμη και μία φορά κάθε επτά ημέρες - έτσι διαμένει αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους επιδίωξη περιοδικής κατανάλωσης τροφής ακόμη και κάθε μισό μήνα.

Αυτός τρώει λαχανικά, τρώει κεχρί, τρώει άγριο ρύζι, τρώει απορρίμματα δέρματος, τρώει βρύα, τρώει πίτουρα, τρώει καμένο ρύζι από τον πάτο της κατσαρόλας, τρώει πίτα σησαμιού, τρώει χορτάρι, τρώει κοπριά αγελάδας, συντηρείται με ρίζες και καρπούς του δάσους τρώγοντας πεσμένους καρπούς.

Αυτός φορά κανναβένια ρούχα, φορά μεικτά ρούχα, φορά ρούχα από νεκρούς, φορά κουρέλια, φορά φλοιό δέντρου, φορά δέρμα αντιλόπης, φορά σχισμένο δέρμα αντιλόπης, φορά ένδυμα από γρασίδι κούσα, φορά ένδυμα από φλοιό, φορά ένδυμα από ξύλινες πλάκες, φορά κουβέρτα από ανθρώπινα μαλλιά, φορά κουβέρτα από τρίχες ουράς αλόγου, φορά ένδυμα από φτερά κουκουβάγιας, ξεριζώνει τα μαλλιά και τα γένια του αφοσιωμένος στην πρακτική του ξεριζώματος μαλλιών και γενιών, στέκεται όρθιος αρνούμενος να καθίσει, οκλάζει αφοσιωμένος στην επίμονη προσπάθεια του οκλαδόν, κοιμάται σε αγκάθια φτιάχνοντας κρεβάτι από αγκάθια, και διαμένει αφοσιωμένος στην πρακτική της βύθισης στο νερό τρεις φορές την ημέρα συμπεριλαμβανομένου του βραδιού - έτσι διαμένει αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους πολλαπλή επιδίωξη θέρμανσης και ταλαιπωρίας του σώματος. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η καυστική πρακτική.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέση πρακτική; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός στο σώμα παρατηρών το σώμα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η μέση πρακτική. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις πρακτικές».

«Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις πρακτικές. Ποια τρία; Η σκληρή πρακτική, η καυστική πρακτική, η μέση πρακτική. Και ποια, μοναχοί, είναι η σκληρή πρακτική; Κ.λπ... αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η σκληρή πρακτική.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η καυτηριαστική πρακτική; Κ.λπ... αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η καυτηριαστική πρακτική.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέση πρακτική; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών

καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται...

«Αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας... κ.λπ...

«Αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης... αναπτύσσει την ικανότητα της ενεργητικότητας... αναπτύσσει την ικανότητα της μνήμης... αναπτύσσει την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας...

«Αναπτύσσει τη δύναμη της πίστης... αναπτύσσει τη δύναμη της ενεργητικότητας... αναπτύσσει τη δύναμη της μνήμης... αναπτύσσει τη δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει τη δύναμη της σοφίας...

«Αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της γαλήνης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας...

«Αναπτύσσει την ορθή άποψη... αναπτύσσει τον ορθό λογισμό... αναπτύσσει την ορθή ομιλία... αναπτύσσει την ορθή πράξη... αναπτύσσει τον ορθό βιοπορισμό... αναπτύσσει την ορθή προσπάθεια... αναπτύσσει την ορθή μνήμη... αναπτύσσει την ορθή αυτοσυγκέντρωση... Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η μέση πρακτική. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις πρακτικές».

Το κεφάλαιο Ατσέλακα, έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Εφαρμογή της μνήμης, ορθή επίμονη προσπάθεια, με βάση πνευματικής δύναμης και ικανότητα·

Δύναμη, παράγοντας φώτισης και οδός, συνδέονται με την πρακτική.

7. Διαδοχικές επαναλήψεις για τις πορείες πράξης

164-183. «Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Με ποιες τρεις; Ο ίδιος σκοτώνει έμβια όντα, και παρακινεί τους άλλους στον φόνο έμβιων όντων, και συναινεί στον φόνο έμβιων όντων. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τρεις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Με ποιες τρεις; Ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, και συναινεί στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων...

«Ο ίδιος παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, και παρακινεί τους άλλους στη λήψη του μη δοσμένου, και συναινεί στη λήψη του μη δοσμένου...

«Ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, και συναινεί στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου...

«Ο ίδιος συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και συναινεί στη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά...

«Ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και συναινεί στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά...

«Ο ίδιος λέει ψέματα, και παρακινεί τους άλλους στην ψευδολογία, και συναινεί στην ψευδολογία...

«Ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία, και συναινεί στην αποχή από την ψευδολογία...

«Ο ίδιος μιλάει διχαστικά, και παρακινεί τους άλλους στη διχαστική ομιλία, και συναινεί στη διχαστική ομιλία...

«Ο ίδιος απέχει από τη διχαστική ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη διχαστική ομιλία, και συναινεί στην αποχή από τη διχαστική ομιλία...

«Ο ίδιος μιλάει σκληρά, και παρακινεί τους άλλους στη σκληρή ομιλία, και συναινεί στη σκληρή ομιλία...

«Ο ίδιος απέχει από τη σκληρή ομιλία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη σκληρή ομιλία, και συναινεί στην αποχή από τη σκληρή ομιλία...

«Ο ίδιος φλυαρεί, και παρακινεί τους άλλους στη φλυαρία, και συναινεί στη φλυαρία...

«Ο ίδιος απέχει από τη φλυαρία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη φλυαρία, και συναινεί στην αποχή από τη φλυαρία...

«Ο ίδιος είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στην πλεονεξία, και συναινεί στην πλεονεξία...

«Ο ίδιος δεν είναι πλεονέκτης, και παρακινεί τους άλλους στη μη πλεονεξία, και συναινεί στη μη πλεονεξία...

«Ο ίδιος έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον θυμό, και συναινεί στον θυμό...

«Ο ίδιος δεν έχει κακόβουλο νου, και παρακινεί τους άλλους στον μη θυμό, και συναινεί στον μη θυμό...

«Ο ίδιος έχει λανθασμένες απόψεις, και παρακινεί τους άλλους στη λανθασμένη άποψη, και συναινεί στη λανθασμένη άποψη...

«Ο ίδιος έχει ορθή άποψη, και παρακινεί τους άλλους στην ορθή άποψη, και συναινεί στην ορθή άποψη. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο».

Τέλος της συντόμευσης της πορείας πράξης.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Έμβιο ον, μη δοσμένο, λανθασμένη συμπεριφορά, και ψεύτης και διχαστικός·
Σκληρός και φλυαρία, και πλεονεξία, θυμός και άποψη·
Στις πορείες πράξης η σύντμηση, συνδέεται με την τριάδα.

8. Διαδοχικές επαναλήψεις για το πάθος

184. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν τρία φαινόμενα. Ποιοι τρεις; Η αυτοσυγκέντρωση της κενότητας, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς χαρακτηριστικά, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς πόθο - για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα.

«Για την πλήρη κατανόηση του πάθους, μοναχοί... κ.λπ... για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα.

«Του μίσους... της αυταπάτης... της οργής... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... της απάτης... της δολιότητας... της ισχυρογνωμοσύνης... της αντιζηλίας... της αλαζονείας... της υπεροψίας... της ματαιότητας... της αμέλειας για την άμεση γνώση... για την πλήρη κατανόηση... για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα τρία φαινόμενα».

Τέλος της συντόμευσης της λαγνείας.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Πάθος και μίσος και αυταπάτη, οργή με εχθρότητα πέμπτη·
Περιφρόνηση και θρασύτητα και ζήλια, τσιγκουνιά και απάτη και δολιότητα.

Ισχυρογνωμοσύνη και αντιζηλία και αλαζονεία, και υπεροψία και ματαιότητα·
Αμέλεια - δεκαεπτά ειπώθηκαν, βασισμένα στην επανάληψη του πάθους.

Αυτά με τη σύνδεση παρομοίωσης, με τη δήλωση, με την άμεση γνώση·
Με την πλήρη κατανόηση, με την πλήρη εξάλειψη, με την εγκατάλειψη και εξάλειψη και απώλεια·
Μη πάθος και παύση και γενναιοδωρία, με την παραίτηση - αυτά τα δέκα.

Κενότητα και χωρίς χαρακτηριστικά, και χωρίς πόθο - τρία·
Με ρίζα την αυτοσυγκέντρωση, καθορισμένα και στις επαναλήψεις.

Τέλος του κειμένου Πάλι της συλλογής των τριάδων.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 03. Το βιβλίο των τριών. 3. Η τρίτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org